

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר וְעַמּוּד כְּלָם
צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר:

מסכת שבת פרק ב

א

בְּמָה מְדֻלֵּקִין וּבְמָה אֵין מְדֻלֵּקִין. אֵין מְדֻלֵּקִין לֹא
בְּלֶכֶשׁ, וְלֹא בְּחֶסֶן, וְלֹא בְּכֶלֶף, וְלֹא בְּפִתִּילַת הָאֵידוּן,
וְלֹא בְּפִתִּילַת הַמְדָבָר, וְלֹא בִירוּקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. לֹא
בְזָפֶת, וְלֹא בְשַׁעוֹנָה, וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק, וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרָפָה,
וְלֹא בְאַלְיָה, וְלֹא בְחֶלֶב. נְחוּם הַמְדֵי אֹמֵר, מְדֻלֵּקִין
בְּחֶלֶב מְבֻשָּׁל. וְחֻכְמִים אֹמְרִים, אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד
שְׂאִינוּ מְבֻשָּׁל אֵין מְדֻלֵּקִין בּוֹ:

מסכת שבת פרק ב

ב

אין מדליקין בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל
אוֹמֵר, אִין מַדְלִיקִין בְּעֵטְרוֹן, מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת.
וְחַכְמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׂמָנִים, בְּשֶׁמֶן יִשְׁמָשְׁמִין, בְּשֶׁמֶן
אַגוּזִים, בְּשֶׁמֶן צְנוּנוֹת, בְּשֶׁמֶן דְּגִים, בְּשֶׁמֶן פְּקוּעוֹת,
בְּעֵטְרוֹן וּבְנֶפֶט. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר, אִין מַדְלִיקִין אֶלָּא
בְּשֶׁמֶן זַיִת בְּלֶבֶד:

מסכת שבת פרק ב

ג

כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אִין מְדַלִּיקִין בּוֹ אֶלָּא פְּשֵׁטָן. וְכָל
הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אִינוּ מְטַמְּא טַמְּאָת אֱהָלִים אֶלָּא פְּשֵׁטָן.
פְּתִילַת הַבְּגָד שֶׁקִּפְּלָה וְלֹא הִבְהֵבָהּ, רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹמֵר,
טַמְּאָהּ, וְאִין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, טְהוּרָה,
וּמְדַלִּיקִין בָּהּ:

מסכת שבת פרק ב

ד

לא יקב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנטפת, אפלו היא של חרס. ורבי יהודה מתיר. אבל אם חברה היוצר מתחלה, מתר, מפני שהוא כלי אחד. לא ימלא אדם קערה של שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה, בשביל שתהא שואבת. ורבי יהודה מתיר:

מסכת שבת פרק ב

ה

המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני גוים, מפני
לסטים, מפני רוח רעה, ואם בשביל החולה שישן,
פטור. כחם על הנר, כחם על השמן, כחם על הפתילה,
חייב. ורבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה, מפני
שהוא עושה פתחם:

מסכת שבת פרק ב

ו

עַל נְשֵׁי עֵבְרוֹת נָשִׁים מִתּוֹת בְּשָׁעַת לְדָפוֹן, עַל שְׂאִינָן
זֵהִירוֹת בְּבִנְיָה וּבַחֲלָה וּבְהִדְלָקַת הַנֵּר:

6

מסכת שבת פרק ב

ז

נְשַׁלְשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לֹאמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת
עִם חֲשֵׁכָה. עֲשֹׂרְתָם. עֶרְבָתָם. הַדְּלִיקוּ אֶת הַנֵּר. סָפַק
חֲשֵׁכָה סָפַק אִין חֲשֵׁכָה, אִין מְעַשְׂרִין אֶת הַנֵּדָאִי, וְאִין
מְטַבְּלִין אֶת הַכֵּלִים, וְאִין מְדַלִּיקִין אֶת הַנְּרוֹת, אֲבָל
מְעַשְׂרִין אֶת הַדְּמָאִי, וּמְעַרְבִין, וְטוֹמְגִין אֶת הַחֲמִין:

7

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַלְמִידֵי חֲכָמִים
מֵרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁנַאֲמַר וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה
וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ, אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךָ אֶלָּא בּוֹנֵיךָ: יְהִי שְׁלוֹם
בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אָחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא
שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִיקְשָׁה טוֹב לְךָ:
וְרֵאֵה בָנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי
תּוֹרַתְךָ וְאִין לָמוּ מְכַשׁוֹל: יְהוָה עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: